

Dkt. Al Fuhr, Mhubiri, Kipindi cha 8

© 2024 Al Fuhr na Ted Hildebrandt

Katika mihadhara iliyopita, tumetumia muda tukiangalia nia kuu za kitabu cha Mhubiri.

Na ninaamini kwamba aina hii ya mbinu ni mbinu inayofaa kwa kitabu cha Mhubiri. Mhubiri ni mzunguko sana kwa maana kwamba unapata motifu zinazojirudia zinazojitokeza tena na tena katika kitabu chote. Pamoja na maneno na vifungu vya maneno ambavyo ni lazima tuvielewe ili tuweze kuelewa kwa usahihi maana ya kitabu kizima.

Ujumbe wake unategemea uelewa sahihi wa vifungu hivi vya maneno na mada hizi. Na kwa hivyo, mbinu ya mada inafaa, lakini nadhani labda ingekosekana ikiwa hatungetumia muda kushughulika moja kwa moja na maandishi yenyewe kwa mtindo wa mstari. Kuanzia sura ya kwanza hadi sura ya kumi na mbili ya kitabu cha Mhubiri.

Kwa hivyo, katika hotuba hii, ningependa kutumia muda katika ufafanuzi unaofuata wa sura ya kwanza hadi sita. Na kisha katika hotuba inayofuata, katika hotuba yetu ya mwisho, tutatumia muda kufanya ufafanuzi unaofuata wa sura ya saba hadi kumi na mbili ya kitabu cha Mhubiri au Kohelet. Utanisikia nikifanya ufafanuzi huu unaofuata mara kwa mara nikitumia maneno ambayo nimekuonyesha katika mihadhara iliyopita.

Na kwa hivyo maneno ya Kiebrania, maneno yale ya hisa ambayo ni ya kipekee kwa Kohelet, ambayo ni muhimu sana katika theolojia na ujumbe wa Kohelet, tutatumia. Nitasoma kutoka kwa tafsiri ya NIV, lakini tena, nitaingilia baadhi ya maneno haya muhimu na kufanya ufafanuzi kidogo ninapoendelea katika ufafanuzi huu unaoendelea. Kwa hivyo, Mhubiri sura ya kwanza na mstari wa kwanza.

Maneno ya mwalimu, mwana wa Daudi, mfalme huko Yerusalemu. Na tena, mwalimu ndiye mtu wetu wa Kohelet. Kwa njia, hili ni jambo ambalo sidhani kama nimewahi kulishughulikia katika hotuba iliyopita, lakini jina la Kiebrania la kitabu hiki ni Kohelet.

Kwa hivyo, kichwa cha kitabu kimepewa jina kutokana na mtu huyu muhimu, Kohelet. Mhubiri kwa kweli hutoka katika Septuagint, tafsiri ya Kigiriki ya Kohelet ya Kiebrania. Na unaweza kupata maana hiyo ya kanisa au eklesia, kusanyiko, mkusanyiko ambao baadhi wanaweza kuufahamu kutokana na masomo yao ya theolojia ya Agano Jipya, eklesiolojia, na mafundisho ya kanisa.

Na kwa hivyo, unapata maana hii ya kusanyiko au mkusanyiko. Kumbuka, neno Kohelet linalotafsiriwa na mwalimu wa NIV au na King James Version kama Mhubiri, neno hilo ni aina shirikishi ya kitenzi cha Kiebrania, kahal, ambacho kinamaanisha kukusanya au kukusanyika. Na kama nilivyosema hapo awali, swali linakuwa, je, Kohelet ndiye anayekusanya watu au kuwakusanya watu ili kuwafundisha? Hilo linadokezwa na mwisho katika sura ya 12, lakini pia, tunaona kwamba mwalimu ni yule aliyekusanya na kukusanya hekima.

Na kwa hivyo, kwa namna fulani, yeye ni vyote viwili. Yeye ni mkusanyaji wa hekima na kisha ni mgawaji wa hekima kwa watu, Kohelet. Tunaona Kohelet akitajwa katika nafsi ya kwanza na vile vile katika nafsi ya tatu katika kitabu chote, na hivyo hilo linaongeza sifa za kipekee, kihalisi, katika usomaji wetu wa Mhubiri.

Kwa hivyo, haya ni maneno ya Koheleti, mhubiri, mwalimu. Baadhi wanamtambulisha na Sulemani, kutokana na utangulizi hapa, mwana wa Daudi, mfalme huko Yerusalemu. Na hakika, tunaona utambulisho wa Sulemani na Koheleti, hata kama Sulemani hatajwi kamwe kwa jina katika kitabu.

Kauli yake ya utangulizi, hevel of hevels , NIV inasomeka haina maana, ubatili wa KJV, tafsiri zingine, ubatili. Na tumeangalia neno hili muhimu, Hevel, hapo awali. Nitatumia hilo mara kwa mara tunapoliona hapa katika usomaji wetu wa maandishi yote.

Hevel wa Hevel anasema mwalimu, Kohelet, Hevel kabisa, kila kitu ni Hevel. Hili kwa kweli ni katika ubora wa hali ya juu, na kwa hivyo kimsingi, anatoa tangazo na hukumu tangu mwanzo kabisa wa kitabu, akiweka msingi wa mtanziko wa Hevel. Na kama tulivyoangalia hapo awali, unyenyekevu unakuwa ishara ya aina fulani kwa ulimwengu ulioanguka na kila kitu kinachotokea kwa uzoefu na kwa uchunguzi katika ulimwengu ulioanguka.

Mwenye hekima ana wasiwasi mkubwa kuhusu ukweli kwamba kila kitu anachokiona na kupitia kinachomzunguka kinaonekana kumezwa na hali hii ya anguko, ule ule mzito . Na hawezi kutatua tatizo hilo. Na kwa hivyo, tutajiunga naye katika safari, tunaposhughulikia maandishi na yanapoendelea.

Katika swali la ufunguzi, ningeita swali la kuuliza badala ya swali la balagha tu, mstari wa 3. Mwanadamu anapata faida gani kutokana na kazi yote anayoifanya chini ya jua? Neno faida hapa ni neno la Kiebrania yitron . Ninaelewa neno hili kuwa suluhisho la tatizo la Hevel. Sasa najua hilo ni neno la kisemantiki hapo, lakini tena Kohelet huwa anafanya mambo kwa maneno ambayo hatuyapati katika kamusi na kamusi.

Neno yitron , kwa maana halisi zaidi, linamaanisha ziada au faida au faida, kama unavyoona katika tafsiri ya NIV hapa. Ni kitu kinachobaki baada ya hapo, na hivyo

neni faida katika muamala wa bidhaa ni aina ya muktadha. Lakini Kohelet haionekani kutumia neno hilo kwa maana hiyo, katika aina hiyo ya muktadha.

Na kwa wazo la unyenyekevu kuwa mbele na katikati katika kitabu, inaonekana tunapoendelea mbele neno yitron linachukua aina hii ya dokezo kwa kitu kinachotatua tatizo. Kitu kinachoenea zaidi ya unyenyekevu wa ulimwengu huu ambacho kinaweza kuleta suluhisho kwa tatizo la anguko la maisha. Sasa tunajua katika theolojia ya kibiblia, na tunapoenea katika maandiko mengine yote, tunaona kwamba Mungu hutoa suluhisho la unyenyekevu .

Kwa kweli, katika Warumi sura ya 8, tunaona kwamba Paulo anasema kwamba ufidadi huu tunaoupata katika ulimwengu wa sasa, sio mchezo wa mwisho. Kuna ukombozi wa uumbaji, na bila shaka ukombozi wa wanadamu, waliokombolewa wenyewe, ambao unashughulikiwa katika Warumi sura ya 8 na kwingineko, hasa katika Agano Jipya. Lakini Kohelet haoni mambo kwa mtazamo huo kamili wa ufunuo.

Anaangalia tu maisha chini ya jua, kama vile mwenye hekima anavyoweza kufanya, na si kwa mtazamo wa kurudi nyuma. Hakika si kwa mtazamo wa mwabudu sanamu, angalau tunaposoma kitabu cha Mhubiri hatuoni aina hiyo ya dalili. Lakini ni mtazamo mdogo, na hekima yenyewe ina kikomo kwa sababu hekima hutekelezwa na kiumbe anayekufa.

Kohelet si Mungu, na haoni mambo kama Mungu anavyoyaona, na ukweli kwamba haoni kila kitu anachofanya Mungu huongeza usumbufu kwa sababu ni zaidi ya uwezo wake kama mwanadamu kutatua tatizo la anguko la maisha. Kwa hivyo lengo, jitihada, kwa kweli, ni ya kuvutia, maelezo ya Eugene Peterson, ujumbe, anapofafanua kitabu cha Mhubiri, anamrejelea Kohelet kama mtafutaji, na kwa kweli anatafsiri neno la Hevel, moshi. Na hivyo utangulizi wake ungekuwa, moshi, moshi, yote ni moshi, anasema mtafutaji.

Na kwa hivyo tunaona aina hii ya utafutaji, safari hii, ningeiita safari ya hekima, kutafuta kuona kama kuna kitu chochote kinachotatua tatizo, tatizo kubwa zaidi ambalo wanadamu wote, wanadamu wote, wanapitia, na hiyo ni hali yetu ya kufa iliyoanguka. Kwa hivyo ni yitrim gani , faida gani, suluhisho gani linaweza kupatikana kutokana na kazi ya mtu, amal yake ? Sasa neno amal linapatikana kwingineko katika Agano la Kale, linarejelea kazi na kazi kwa ujumla, lakini hapa katika kitabu cha Mhubiri, inaonekana kuwa mkusanyiko wa juhudi unaofanywa au kufanywa katika uzoefu huu wa Hevel ambao sote tunaishi ndani yake, ulimwengu ulioanguka, kuona kama amal , kazi, taabu, aina ya juhudi, hutoa suluhisho lolote linalodumu zaidi ya kaburi. Na tunaona kwamba Kohelet anagundua kwamba iwe unakusanya kidogo au unakusanya mengi, iwe unajitahidi na unafanya kazi na unafanya kazi, au ikiwa unasafiri tu maishani, vyovyote vile, huenda, huwezi kuchukua chochote zaidi yako hadi kaburini.

Kwa vyovyote vile, zaidi ya swali hili la ufunguzi, swali hili la kuhoji ambalo linaweka utafutaji au linaweka safari mbele yetu kwa kile Kohelet anatafuta kupata, tuna shairi la utangulizi. Na kwa hivyo, katika sura ya 1, mistari ya 4 hadi 11, kuna shairi kuhusu asili ya mzunguko wa maisha. Na kwa hivyo, hili ni la uchunguzi sana, na linahusiana sana na mpangilio wa ubunifu wa Mungu.

Na kwa hivyo tunaona kwamba Mungu huumba mizunguko katika maisha, na tunaona kwamba katika mzunguko wa dunia, tunaona kwamba katika misimu mbalimbali na kadhalika, lakini tunaona kwamba asili hiyo ya mzunguko haitoi aina yoyote ya mwisho. Na ni mwisho huo, ni azimio hilo la uzoefu wa maisha ambao sote tunao katika ulimwengu ulioanguka, ambao Kohelet anaonekana kuutafuta, ambao anatafuta kuugundua. Na mara moja kutoka ufunguzi wa kitabu hicho anagundua kwamba asili ya mzunguko wa maisha inatuambia kutoka kwa uumbaji kwamba hatutapata suluhisho la shida ya hali ya kuanguka ya maisha.

Kwa maneno mengine, Mungu alipoilaani dunia katika anguko katika Mwanzo sura ya 3, tulikwama katika utaratibu fulani kwa hilo. Na hatutatoka katika utaratibu huo hadi ufunuo, ukombozi utatokea katika uumbaji wa mbingu mpya na dunia mpya. Na bila shaka ninapanua zaidi ya kile Kohelet anatuambia kwa kusema hivyo, lakini inaonekana kama uzoefu wa sasa wa mizunguko ya asili na mizunguko ya maisha unaonyesha hisia fulani ya uzito tunayopata bila azimio la kawaida kwa Yitron , azimio la shida ya Hevel.

Vizazi huja na vizazi huenda, lakini dunia hudumu milele. Jua huchomoza na jua huzama na kurudi haraka huko linakochochoza. Upepo huvuma kuelekea kusini na kugeuka kuelekea kaskazini.

Inazunguka-zunguka , ikirudi kwenye mkondo wake kila mara. Na hivyo hisia hiyo ya mzunguko inaenea katika shairi hili. Mito yote hutiririka baharini, lakini bahari haijai kamwe.

Mahali ambapo vijito vinatoka, ndipo vinaporudi tena. Ningependekeza kwamba labda anarejelea hapa si tu asili, lakini asili inawakilisha hapa kile tunachokipata katika hali ya kufa, kutoka mavumbini hadi mavumbini. Kuzaliwa upya huja, lakini kuzaliwa huko pia kunaelekea kaburini.

Na kisha kizazi kingine kinakuja, na kisha kupita hadi kizazi kijacho. Lakini kizazi kimoja hakijui kizazi kijacho kitahusika katika nini. Na hivyo hilo linamkasirisha mtu mwenye busara kwa sababu hakuna urithi wa kudumu ambao mtu anaweza kuupanua zaidi ya miaka yake ya kufa.

Mambo yote yanachosha, yanachosha kwa mtu mwenye hekima anayejua haya, zaidi ya mtu awezavyo kusema. Jicho halishii kuona, wala sikio halishii kusikia. Na hivyo hata kwa mtu binafsi, na tutaona baadhi ya haya yakitumika kupitia lenzi ya hekima

baadaye katika sura ya 4 na 5, hasa Kohelet anatambua kwamba mtu hutafuta na kukusanya utajiri na hazina nyingi, na hata hana vya kutosha.

Hata kama anaweza kupata mamilioni na mabilioni katika istilahi zetu za kisasa, bado anaweza asifurahishwe na kazi ya mikono yake. Na bilionea pia lazima aende kaburini. Na hivyo akikusanya hazina kwa ajili ya hazina, Kohelet ataiona baadaye kama upumbavu mtupu.

Kilichokuwepo kitakuwa tena, kikionyesha tena asili ya mzunguko wa maisha na hata historia. Historia huelekea kujirudia, si asili tu. Kilichofanyika kitafanyika tena.

Hakuna kitu kipya chini ya jua. Na kwa hivyo, msemu huu wa chini ya jua ambao tutauona mara kwa mara katika kitabu chote, chini ya jua kwa kweli ni suala la mtazamo tu. Sio lazima maisha yaishi kutokana na mtazamo wa kuanguka katika hali ya kurudi nyuma, bali kutoka kwa mtazamo wa kibinadamu au wa mlalo.

Mwenye hekima anaweza kuona mengi tu anapotazama uhai chini ya jua na kuupitia kama kiumbe anayekufa. Je, kuna kitu chochote ambacho mtu anaweza kusema, tazama, hiki ni kitu kipya? Sasa tena, tunataka kuwa waangalifu tuisome hili katika kila kipengele cha maisha.

Kamera ya video ninayozungumzia hivi sasa haikuwepo katika siku za Kohelet. Kwa maana fulani, hiyo ni kitu kipya. iPhone, iPad, simu za mkononi, na vitu vya kisasa tunavyopitia, ni vitu vipya kwa maana fulani.

Lakini Kohelet anasema tu kwamba maisha huelekea kujirudia kihistoria na pia kiasili, na hakuna kitu kinacholeta aina fulani ya mabadiliko kutoka kwa hali ya anguko la kibinadamu ambayo dunia ililaaniwa nayo katika Mwanzo sura ya 3. Hakuna ukumbusho wa watu wa kale. Hili, kwa njia, linakuwa nia ndogo katika kitabu cha Mhubiri, wazo kwamba hakuna urithi wa kudumu, tena, hata kutoka kwa wenye hekima na matajiri. Na hata wale ambao bado watakuja hawatakumbukwa na wale wanaofuata, na kwa hivyo jambo hili la urithi usiodumu linajirudia na kuendelea.

Baada ya shairi la ufunguzi hapa linaloanzisha hali ya mzunguko wa kutokuwa na Yitron tunayoipata katika ulimwengu huu, Kohelet anazungumza kwa nafsi ya kwanza, na anaongea kwa ufasaha kuhusu sifa zake mwenyewe za kuweza kufanya safari hii ili kuona kama kuna azimio lolote, Yitron yoyote kwa sharti la Hebeli. Mimi, Kohelet, nilikuwa mfalme wa Israeli huko Yerusalemu. Nilijitoa kujifunza na kuchunguza kwa hekima yote yanayofanyika chini ya mbingu.

Kwa njia, tofauti hapa na chini ya jua si kitu kingine zaidi ya tofauti ya kifasihi. Sidhani kama huu ni mtazamo tofauti na mtazamo wa chini ya jua hapa. Ona kwamba Kohelet atatafuta na kuchunguza suala hili kupitia lenzi ya hekima, na tutagundua

kwamba uthibitisho huu unarudiwa mara nyingi katika sehemu inayofuata ya maandiko, katika sehemu inayofuata ya mistari.

Pia tunaona hapa kwamba safari yake ya kumtafuta Yitron ni jambo ambalo linakuwa jambo la kutamani kwake. Anajitolea. Ana sifa za kipekee, na ana kusudi kubwa.

Ana nia njema katika kile anachotaka kufanya hapa. Ni mzigo mzito sana ambao Mungu ameweka juu ya wanadamu. Tulichunguza mzigo huo wa maneno katika hotuba ya awali.

Ni neno la Kiebrania inyon , na inyon linapatikana mara nyingi katika kitabu cha Mhubiri. Kwa kweli, tunaona kwamba wazo hili la inyon , kama Hebel, kama Yitron , kama Amal, kazi au kazi, linahitaji kueleweka kwa njia ya kipekee ambayo Kohelet anaonekana kuitumia hapa. Sio mzigo tu mgongoni mwa mtu, kama vile kufanya kazi shambani kunaweza kumaanisha, bali ni aina ya maana ambayo mwanadamu analazimika kupata, au labda anaweza kupata na kugundua na kuchunguza, na bado hatimaye hawezi, kupitia utekelezaji wa hekima, kupata suluhisho.

Na tena, haya yote yanalenga suala, tatizo la uzito wa maisha. Mwanadamu ni mwanadamu, lakini anatambua kwamba kuna kitu nje yake, lakini hawezi kukielewa. Hawezi kukitatua na kukitawala.

Na kwa hivyo, kwa mtu mwenye busara, kutoweza kufikia mwisho wa mstari, hiyo ni kukatishwa tamaa. Inakuwa mzigo mzito uliowekwa juu ya mwanadamu. Nimeona mambo yote yanayofanyika chini ya jua.

Zote hazina maana, au Hebel, kufukuza upepo. Sasa msemu mwenza wa Hebel tunaoupata mara nyingi, hasa katika sura ya kwanza hadi ya nne ya Mhubiri, ret ruach, ni wazo la kufukuza au kushika upepo. Sasa Hebel, kama tulivyochunguza katika hotuba ya awali, inamaanisha ukungu au mvuke.

Ni kitu ambacho ni cha muda mfupi. Ni kitu ambacho ni cha mpito. Kwa njia ya kipekee ambayo Kohelet anatumia neno hilo, pia linakuwa kitu ambacho wakati mwingine ni bure au bure, na hivyo tafsiri ya KJV, Ubatili wa Mabatili, na mara nyingi utapata neno hilo Hebel mara 38 katika kitabu, likitafsiriwa ubatili au ubatili na tafsiri fulani.

Na kwa hivyo, unapona kitu kinachoelezewa kama kushika upepo, unapata hisia ya ubatili hapo, kwa sababu haiwezekani kushika upepo na kuurudisha nyuma. Huwezi kuutoa au kuuweka mikononi mwako. Huwezi kuutawala upepo.

Na Kohelet anatambua kwamba Hebel ya maisha na mafumbo ya maisha, hayawezi kueleweka. Kwa maana fulani, ni jambo la kushangaza kwamba kupitia utekelezaji wa hekima, hatimaye hekima ni Hebel, katika kutatua tatizo la Hebel. Na kwa hivyo kwa

maana hiyo, mafanikio haya yote na hekima yote ambayo mwanadamu angeweza kuleta mezani, hakuna hata moja kati ya haya iliyoweza kutatua tatizo, tatizo la Hebel.

Kilichopinda hakiwezi kunyooka. Kilichokosekana hakiwezi kuhesabiwa. Sasa hii ni methali tu, lakini ni methali inayoelezea tatizo ambalo Kohelet anapambana nalo hapa.

Kwa maneno mengine, mwanadamu hawezi kunyoosha kile ambacho Mungu amekipotisha. Mwanadamu hawezi kuongeza kwenye kitu ambacho Mungu amekusudia au amekifanya kiwe na upungufu. Kwa maneno mengine, hekima ya mwanadamu hatimaye haiwezi kutatua au kusonga mbele zaidi ya kile ambacho Mungu ametaka kiwe.

Nilijiambia, tazama, nimekua na kuongezeka katika hekima kuliko mtu yeyote aliyewahi kutawala Yerusalemu kabla yangu. Tuligundua katika hotuba ya awali kwamba hilo linaonekana kuwa kauli isiyoeleweka kwa Sulemani kutoa. Tena, haimaanishi kwamba hili linaondoa tu utambulisho wa Sulemani hapa, lakini inavutia kwamba mfalme mmoja tu ndiye aliyetawala Yerusalemu kabla ya Sulemani, naye alikuwa Daudi.

Na kwa hivyo aina hii ya kauli inaonekana kuwa ya kutatanisha, ingawa Sulemani angeweza, kusema ukweli, kutumia lugha ya juu sana hapa na lugha ya msemo ili kuisitiza tu ukweli kwamba alikuwa na hekima iwezekanavyo au hekima kama mtu yeyote alivyowahi kuwa nayo, na alikuwa na sifa za kipekee za kufanya safari hii au safari hii. Nimepitia hekima na maarifa mengi, na bila shaka, tunaona hilo katika masimulizi ya Sulemani katika 1 Wafalme 3-11. Kisha nikajikita katika kuelewa hekima na pia wazimu na upumbavu.

Sasa hili ni gumu kiasi, sivyo? Kwa sababu tunaona kwamba Kohelet anathibitisha ukweli kwamba jitihada aliyoifanya inafanywa kupitia macho ya busara. Ni kupitia lenzi ya hekima anapochunguza mambo haya ambayo yanaelezwa kama hebel, na anatafuta suluhisho la tatizo la wepesi. Lakini katika mchakato wa kufanya hivyo, pia hataacha mwamba wowote bila kugeuzwa.

Pia atachunguza kama upumbavu na wazimu, ni sawa na upumbavu, ni kinyume cha hekima hapa. Ikiwa hekima haiwezi kutoa suluhisho la tatizo la hebel, basi labda kinyume chake kitatoa suluhisho. Labda upumbavu na wazimu vitatoa kitu ambacho mwanadamu anaweza kuleta mezani.

Na swali hatimaye linakuwa, katika ulimwengu ulioanguka, je, ni jambo bora kufuata upumbavu na wazimu? Kohelet hatimaye atasema hapana. Atasema mtu anayetembea katika upumbavu ni kama mtu anayetembea gizani. Anajikwaa juu ya mambo.

Hawezi kufanikisha na hawezi kupanua... Kwa maneno mengine, utagundua kuwa upumbavu haujakumbatiwa kwa njia chanya katika kitabu chote cha Mhubiri. Lakini Kohelet wetu anaonekana hapa, katika sehemu za wasifu wa sura ya kwanza na ya pili, atasema, hey, nimeangalia yote. Nimeangalia chini ya kila mwamba, kwa mfano.

Na nimegundua kwamba hakuna hata moja kati ya haya linaloweza kutoa suluhisho fulani kwa tatizo la hali ya anguko la maisha. Kwa hivyo, anajishughulisha kuelewa hekima na pia wazimu na upumbavu. Kwa njia, ni kupitia hekima kwamba anaona na kupitia uzoefu na hata anacheza na wazimu na upumbavu.

Kwa hivyo tena, anaangalia kupitia lenzi ya hekima hata anapochunguza wazimu na upumbavu kupitia hekima. Lakini nilijifunza kwamba hii pia ni kufukuza upepo. Ni kitu ambacho hakiwezi kueleweka.

Kwa maana hekima nyingi huja huzuni nyingi. Kadiri maarifa yanavyoongezeka, ndivyo huzuni inavyoongezeka. Na hii haimaanishi kwamba hekima ni mbaya au kwamba hekima itakufanya uwe mtu mwenye kukata tamaa sana.

Lakini anasema tu kwamba kadiri anavyozidi kuwa na hekima, ndivyo anavyozidi kutambua kwamba hili haliwezi kueleweka. Hili haliwezi kutatuliwa. Ni kama vile utasikia wasomi katika nyanja mbalimbali.

Watazungumzia kadiri unavyojua zaidi, ndivyo unavyogundua kuwa hujui. Na kwa hivyo wakati mwingine sisi miongoni mwa wanafunzi wa vyuo vikuu tutazungumzia kuhusu wanafunzi wa mwaka wa kwanza wanaoingia na kutenda kana kwamba wanajua kila kitu. Na wanapohitimu, wanatambua ni umbali gani bado wanapaswa kwenda.

Na kwa hivyo, anapokusanya hekima, mtu mwenye hekima anasema, kwa kweli nimegundua kupitia hekima yangu jinsi ninavyoelewa kidogo kuhusu ulimwengu na jinsi mambo yanavyofanya kazi. Na ninatambua jinsi mambo haya yasivyoweza kujulikana hatimaye. Na kwa hivyo hii inamletea huzuni na kero zaidi.

Tutaona aina hiyo ya motifu ikionyeshwa baadaye katika kitabu pia. Nikiendelea na mstari wa mawazo ya wasifu hapa, niliwaza moyoni mwangu, njoo sasa nitakujaribu kwa raha ili kujua lililo jema. Tena, kupitia hekima hujaribu raha, hujaribu wazimu, hujaribu upumbavu.

Lakini hilo pia lilithibitika kuwa hevel . Kwa maneno mengine, raha, wazimu, upumbavu, mambo haya yote, pia hayakuweza kutoa chochote zaidi ya uzoefu wa sasa. Kicheko, nilisema, ni upumbavu.

Kwa kweli, baadaye, anapochunguza kwa hekima kauli mbalimbali za methali kuhusu jinsi mtu anavyoweza kupata faida katika ulimwengu ulioanguka, anagundua kwamba kicheko na kufuata upumbavu, hatimaye ni kama mlio wa miiba. Ni kelele tu, si kitu zaidi ya kelele tu. Na raha huleta nini? Nilijaribu kujifurahisha kwa divai na kukumbatia upumbavu, akili yangu bado ikiniongoza kwa hekima.

Tena, Kohelet anapitia mambo yote yanayowezekana ili kugundua kama kuna kitu chochote cha kutoa suluhisho katika safari hii. Nilitaka kuona kile kilichofaa kwa wanadamu kufanya chini ya mbingu. Tena, tofauti nyingine ya msemo wa chini ya jua.

Sio hapa kana kwamba anaangalia chini kutoka mbinguni, sio kana kwamba anafuatilia kitu kupitia utauwa au utakatifu katika kifungu hiki, ilhali kwingineko anafuatilia kitu kutoka kwa mtazamo wa kidunia uliorudi nyuma. Anasema tu kwamba ninaangalia vitu vyote hapa, chini ya jua au chini ya mbingu, kimsingi sawa, wakati wa siku chache za maisha yao. Na kwa hivyo, asili ya muda ya kuwepo kwa hevel , kuwepo kwa mwanadamu, inaangaziwa hapa, siku chache za maisha yao.

Nilifanya miradi mikubwa. Nilijijengea nyumba na kupanda mizabibu, nilitengeneza bustani na bustani na kupanda miti ya matunda ya kila aina ndani yake.

Tangu zamani tunajua kwamba wafalme na wakuu wa ulimwengu wa kale, walipata furaha kubwa kutokana na ujenzi wa mbuga na bustani na mambo kama hayo. Ilionyesha ukuu wao, ukuu wao kama wafalme. Nilitengeneza mabwawa ya maji yaliyootesha miti inayostawi, na hivyo Kohelet aliweza kutawala mifereji ya maji ili kumwagilia miji.

Nilinunua watumwa wa kiume na wa kike na nilikuwa na watumwa wengine waliozaliwa nyumbani kwangu, kwa hivyo alikuwa mtu tajiri. Inanifanya nimkumbuke Ayubu. Katika utangulizi wa kitabu cha Ayubu, Ayubu anaelezewa kama mtu mkuu zaidi kuliko watu wote wa Mashariki.

Na kisha inaendelea kuelezea makundi yake ya kondoo na ng'ombe zake. Katika ulimwengu wa kale, mkusanyiko wa vitu vya aina hii ulionyesha ukuu wa mtu. Pia nilikuwa na makundi mengi ya kondoo na ng'ombe kuliko mtu yeyote aliyekuwepo Yerusalemu kabla yangu.

Nilijikusanyia fedha na dhahabu na hazina ya wafalme na majimbo. Nilipata waimbaji wa kiume na wa kike na harem pia. Sasa inavutia kidogo, watu wengi watasoma neno harem hapa, na bila shaka, tunamfikiria Sulemani, tunafikiria kuhusu wake 700 na masuria 300, na tunasema, ndio, harem ina maana ikiwa huyu ni Sulemani.

Kwa kweli inavutia kidogo. Neno hili harem kwa kweli ni neno linalopatikana mara moja tu katika Biblia ya Kiebrania. Na unapolifikiria, ikiwa una neno linalopatikana

mara moja tu katika Biblia ya Kiebrania, na unakumbuka kamusi na kamusi, halitoki kutoka mbinguni kwa msukumo, na kwa hivyo wasomi hujaribu kubishana na maana halisi ya neno hili nyuma ya neno harem, na utaona tafsiri zikienda pande tofauti.

Baadhi ya tafsiri hutafsiri masanduku haya ya hazina, au kwa maneno mengine, aina fulani ya mkusanyiko wa utajiri. Na kwa hivyo, hii haimaanishi kwamba Kohelet alikuwa na wanawake hawa wote, na anafuatilia aina fulani ya utafutaji wa anasa wa anasa. Namaanisha kuna maana fulani ambapo maandishi hapa yanaelezea mkusanyiko wa vitu hivi vyote, na hakika alitafuta raha na upumbavu na wazimu ili kuona kama yoyote kati ya hayo ilileta aina yoyote ya thamani ya kudumu.

Lakini nisingeelewa sana dhana hii ya harem hapa. Lakini labda inarejelea harem. Hakika, wanaume wakubwa wa Mashariki, au wafalme wa ulimwengu wa kale, wangekusanya harem, na kwa hivyo hii isingonekana kuwa nje ya mstari kwa hilo.

Mambo ya kupendeza ya mioyo ya wanadamu, masanduku ya hazina, na utajiri, pamoja na nyumba za wake, yangeweza kuelezewa hivyo. Nikawa mkuu zaidi kuliko yeyote aliyenitangulia Yerusalemu. Katika haya yote, hekima yangu ilibaki nami.

Na kwa hivyo, inavutia kidogo hapa, Kohelet anaonekana kusema, Nimeyapata yote, na nina sifa za kipekee za kutafuta kama kuna kitu chochote kinachoweza kutoa aina fulani ya urithi wa kudumu zaidi ya ule mkubwa. Kitu chochote kinachoweza kutoa suluhisho kwa tatizo la anguko au uzito wa maisha. Ninachunguza haya yote kwa hekima ninapochunguza na kujipatia uzoefu kupitia kukusanya mambo makubwa ambayo nimeweza kupata na kufikia maishani mwangu.

Na hivyo tena, Kohelet ana sifa za kipekee katika hekima na utajiri. Sikujinyima chochote macho yangu yalichokitamani. Sikuunyima moyo wangu raha yoyote.

Tena, haachi mwamba wowote bila kugeuzwa. Moyo wangu ulifurahia kazi yangu yote, na hii ilikuwa thawabu ya kazi yangu. Lakini nilipoangalia yote ambayo mikono yangu ilifanya, na yale niliyoyataabika kuyapata, kila kitu kilikuwa kama kukimbia , kufukuza upepo.

Hakuna kilichopatikana, hakukuwa na yitron iliyopatikana chini ya jua. Na kwa hivyo sura ya 2 na mstari wa 11 hapa inaonekana kuungana au kufanya kazi pamoja na sura ya 1 na mstari wa 3. Katika sura ya 1 na mstari wa 3, Kohelet anauliza, ni yitron gani iliyopo chini ya jua? Na baada ya kukusanya vitu hivi vyote na kuchunguza kupitia hekima, wazimu na upumbavu, anasa, na kukusanya utajiri mwingi, Kohelet anagundua kwamba katika hili, hakuna yitron inayopatikana. Kwa hivyo, kisha anaendelea.

Ninageuza mawazo yangu kufikiria hekima, na pia wazimu na upumbavu, sambamba tena na sura ya 1 na mstari wa 7. Ni nini kingine ambacho mrithi wa mfalme anaweza

kufanya kuliko kile ambacho tayari kimefanywa? Kwa namna fulani kinakufanya ufikirie shairi kuhusu asili ya mzunguko wa maisha, sura ya 1 na mstari wa 9. Niliona kwamba hekima ni bora kuliko upumbavu, kama vile nuru ilivyo bora kuliko giza. Sasa alitafuta kupata kilicho na thamani maishani. Tutagundua baadaye kwamba Kohelet hatatafuta tu yitron , hatimaye yitron haipatikani katika kitabu cha Mhubiri, lakini anatafuta kupata kilicho bora, kilicho bora zaidi.

Na hapa tunapata mtazamo wa kwanza wa aina ya theolojia bora kuliko theolojia, theolojia ya hekima katika kitabu cha Mhubiri. Anaona kwamba hekima ni bora kuliko upumbavu anapochunguza sifa za vyote viwili. Aligundua kwamba hekima ni bora kuliko upumbavu kama vile nuru ilivyo bora kuliko giza.

Mwenye hekima ana macho kichwani mwake huku mpumbavu akitembea gizani. Lakini niligundua kwamba hatima hiyo hiyo huwapata wote wawili, nayo ni kifo. Tulichunguza kutoepukika kwa kifo kama motifu maarufu mapema katika hotuba ya awali, na hapa tunapata mwanga wa kutoepukika kwa kifo unaojirudia tena na tena katika kitabu chote.

Kwa maneno mengine, hekima ni bora zaidi hapa na sasa, lakini tatizo ni kwamba hekima bado haitoi yitron ya kudumu . Kwa maneno mengine, hekima itasawazishwa na msawazishaji mkuu wa vitu vyote, msawazishaji, kifo. Na hivyo mpumbavu na mtu mwenye hekima wote wawili lazima wafe.

Ndipo nikawaza moyoni mwangu, na kwa jinsi tunavyoziita hotuba za kutafakari kwa maana ya kifasihi, hatima ya mpumbavu itanipata mimi pia. Basi nitapata faida gani nikiwa na hekima? Hakuna yitron inayopatikana katika hekima. Nikasema moyoni mwangu, hii nayo ni hevel .

Na kwa njia, wazo la hevel mara nyingi huchukua hadhi ya hukumu, na kwa hivyo ni kama Kohelet anasema ninaona unyenyekevu na ninautangaza kama hevel . Kwa maneno mengine, kuna maana hii hasi inayoambatana na mashtaka mengi dhidi ya maisha yaliyoishi katika ulimwengu ulioanguka. Yanatangazwa kuwa hevel .

Kwa maana mwenye hekima, kama mpumbavu, hatakumbukwa kwa muda mrefu. Inatufanya tufikirie sura ya 1 katika mstari wa 11, ambapo ingawa hakuna kumbukumbu la watu wa kale, hawatakumbukwa na wale wanaomfuata. Na hivyo, anajirudia.

Hali hiyo ya kurudiarudia tunayoipata katika kitabu cha Mhubiri ni sifa ya kitabu hicho. Kwa maana mtu mwenye hekima, kama mpumbavu, hatakumbukwa kwa muda mrefu. Katika siku zijazo, wote wawili watasahaulika.

Kama mpumbavu, mwenye hekima naye lazima afe. Kutoepukika kwa kifo. Na ndivyo Kohelet anavyotangaza baada ya kuona na kupitia na kutafakari mambo haya, anasema, hivyo nilichukia uhai.

Sasa kwa kawaida mtu anaposoma hilo, wanafikiri, sawa, hili ni jambo la kukata tamaa kweli, sivyo? Lakini unapaswa kukumbuka katika hoja ya Kohelet, anaelezea tu kero yake. Yeye ni mjanja mwenye busara anayetafakari mambo haya, na yanamkasirisha. Yanamkasirisha.

Hakuna uhaba wa wasiwasi ndani ya Kohelet anapoona shida, na nadhani shida ni neno linalofaa, kwa maana maisha yanayoishi katika ulimwengu ulioanguka, ambapo hekima haiwezi. Haiwezi kuelewa chochote kinachotoa suluhisho la kudumu. Kwa hivyo, anachukia maisha, nilichukia maisha, labda kidogo ya kutia chumvi hapa, lakini tena katika hoja, kumbuka Kohelet hasemi tu, mimi ni mleta mauti, nimekatishwa tamaa tu na kile ninachokiona hapa, kwa sababu kazi inayofanywa chini ya jua ilikuwa ngumu kwangu.

Hatimaye haikuweza kukusanya chochote ambacho kingetoa suluhisho. Yote ni hevel , vitu vyote ni hevel . Juhudi zinazopanuliwa na kutumika katika kutafuta vitu hivi, ni kufukuza upepo.

Ruach, tena, ni kufukuza upepo. Nilichukia kila kitu nilichokuwa nimekizunguka-zunguka chini ya jua, kwa sababu lazima nimwachie yule anayenifuata. Tuliona mada hiyo mwishoni mwa shairi kuhusu mizunguko ya maisha.

Mtu anayekuja na baadaye Kohelet atasema, mtu huyu anaweza kuwa mjinga. Nani anajua kama angekuwa mpumbavu au mtu mwenye hekima, lakini atakuwa na udhibiti wa kazi yote ambayo nimeitumia kwa bidii na ujuzi nilio nao chini ya jua? Hili nalo ni jambo la ajabu .

Kwa maneno mengine, mimi hufanya kazi na kufanya kazi kwa bidii, najitahidi, na hakuna kikomo cha juhudi hii, lakini siwezi kuchukua yoyote yake na naweza kumwachia mtu ambaye ni mpumbavu, anayeitumia vibaya na upumbavu. Kwa hivyo, moyo wangu ulianza kukata tamaa, hii ndiyo sababu anachukia maisha, juu ya kazi yangu yote ya jasho chini ya jua. Kwa maana mtu anaweza kufanya kazi yake kwa hekima, maarifa, na ustadi, kisha lazima amwachie mtu mmoja, yote aliyo nayo kwa mtu ambaye hajaifanyia kazi.

Hili nalo ni janga na msiba mkubwa. Kwa hivyo, hakuna kazi wala mafanikio yanayopita kaburini, na yanaweza kupotea baada ya wewe kuja na kuondoka. Mtu hupata nini kwa kazi yake yote na juhudi zake zote anazojitahidi chini ya jua? Siku zake zote, kazi yake, shida yake , ni maumivu na huzuni.

Hata usiku, akili yake haipumziki, kwa hivyo msongo wa mawazo huendelea hata usiku unapoingia usingizini. Hili pia ni jambo la kustarehesha . Kwa hivyo, kwa kuzingatia kazi ngumu, Kohelet anaazimia kupata kitu kizuri, kitu bora zaidi.

Na hapa katika mstari wa 24 , tunaanza sehemu ya kwanza ya vikao vyetu vya Furahia Maisha. Mwenye hekima wetu anaona kwamba mwanadamu hawezi kufanya jambo bora zaidi kuliko kula na kunywa na kuridhika na kazi yake. Hili nalo naona linatoka mkononi mwa Mungu.

Kwani bila yeye ni nani awezaye kula au kupata furaha? Na tutaona katika vifungu vya Furahia Maisha ambavyo Kohelet anatambua kwamba mambo mema hutoka mkononi mwa Mungu. Ningeleeza haya kama neema, hekima hiyo ambayo mtu mwenye hekima anaweza kuitambua na hata kuelezea kwa undani katika kuelewa kwamba juhudi hizi zote za wasiwasi na kazi hii yote na bidii, ambayo hatimaye haiwezi kutoa chochote, hii haipaswi kuwa harakati ya mwanadamu, bali ni kupokea zawadi za kawaida au za kawaida ambazo Mungu hutoa katika ulimwengu ulioanguka. Kwa hivyo, hii pia naona inatoka mkononi mwa Mungu.

Kwa mtu anayempendeza, Mungu humpa hekima, maarifa, na furaha, lakini kwa mkosaji, humpa kazi ya kukusanya na kuweka akiba ya mali ili kumpa mtu anayempendeza Mungu. Hii pia ni Hebel, kufukuza upepo, sivyo? Ruach. Kwa hivyo, hakuna matokeo ya kazi ambayo yanaenea zaidi ya kaburi, lakini hapa na sasa, mwanadamu ana uwezo wa kupokea furaha ambayo Mungu hutoa kama zawadi kwake.

Kwa hivyo hata katikati ya wasiwasi huu wote, kazi ngumu na huzuni, Kohelet anapata kitu ambacho ni bora zaidi, kitu ambacho ni kizuri. Na tutaona aina hii ya mawazo ikipanuliwa na kuelezewa kwa undani zaidi katika kitabu chote. Sasa sura ya 3 inaanza na shairi, shairi la kuvutia sana, shairi linalofaa kwa wakati.

Wakati unakuwa nia ndogo katika kitabu chote cha Mhubiri, tutaona masuala yanayoshughulikiwa kuhusu wakati katika sura ya 3 yakirudiwa tena katika sura ya 8. Sura ya 3 inaanza na kauli ambayo naamini ni mwisho wa mbele wa inclusio , mabano yanayoishia na sura ya 3 katika mstari wa 17. Na suala hili la wakati ni dhana inayobadilika sana ambayo inaonekana kuakisi shughuli za Mungu pamoja na shughuli za mwanadamu huku mwanadamu akitafuta kupitia ulimwengu ulioanguka na mara nyingi wenye changamoto. Na kwa hivyo, mwanzo wa sura ya 3, kuna wakati wa kila kitu na majira kwa kila shughuli chini ya mbingu.

Na kinachofuata ni seti ya jozi mbili kwa mtindo sambamba na mpangilio fulani wa kichaa katika mstari wa 2 hadi 8. Wakati wa kuzaliwa na wakati wa kufa, wakati wa kupanda na wakati wa kung'oa, wakati wa kuua na wakati wa kuponya, wakati wa kubomoa, na wakati wa kujenga. Wakati wa kuua sambamba na wakati wa kubomoa,

wakati wa kuponya sambamba na wakati wa kujenga. Wakati wa kulia na wakati wa kucheka, wakati wa kuomboleza, na wakati wa kucheza.

Kwa hivyo inaonekana kuna ongezeko fulani hapo katika mstari wa 4 kati ya mistari inayofanana. Lieni na kuomboleza, kucheka na kucheza. Wakati wa kutawanya mawe na wakati wa kuyakusanya, wakati wa kukumbatia na wakati wa kujizuia.

Sasa suala hili la kutawanya mawe na kukusanya mawe linaweza kuwa la kifalsafa, linaweza kuwa aina ya kauli ya kifasihi labda kuhusu shughuli za ngono. Hii ingeonekana sambamba na wakati wa kukumbatiana na wakati wa kujizuia. Wengine wanaamini kwamba kutawanya mawe na kukusanya mawe ni kumaanisha tu shughuli fulani katika suala la vita na kadhalika katika ulimwengu wa kale.

Jeshi linaloshinda lingeingia na kutawanya mawe katika mashamba au labda inaweza kuwa ni suala la kutawanya mawe na kubomoa ngome na vitu vya aina hiyo. Shida na hilo bila shaka ni kwamba haonekani kuwa na ulinganifu wa busara wa kukumbatia na kujizuia isipokuwa tunashughulika na aina ya kukumbatia ambapo kunaweza kuwa na mkataba au aina fulani ya mpangilio wa amani. Lakini ni utata kama mambo mengi katika Mhubiri yalivyo.

Wakati wa kutafuta na wakati wa kuacha, wakati wa kuweka na wakati wa kutupa. Na kwa hivyo tena tunapata mpangilio sambamba kati ya kutafuta na kuweka na kutupa na kuacha, wakati wa kurarua na wakati wa kutengeneza, wakati wa kunyamaza na wakati wa kusema. Na kwa hivyo, kurarua na kutengeneza hapa kunaweza kuwa na uhusiano fulani na mahusiano hapa kutokana na sambamba na ukimya na kuzungumza.

Wakati wa kupenda na wakati wa kuchukia, wakati wa vita na wakati wa amani. Na hivyo tuliona katika hotuba ya awali inayohusu shairi kuhusu wakati kwamba wakati ni dhana inayobadilika sana. Tunaweza kurejelea kipindi cha wakati kama nukta ya wakati, kwa maneno mengine, tarehe fulani, labda hata wakati fulani wa siku, au tunaweza kuwa tunarejelea kitu ambacho kina maana zaidi.

Kwa maneno mengine, dhana ya wakati kama vile wakati mzuri wa kufanya hivi au kufanya vile. Nilitaja katika hotuba ya awali kwamba ikiwa theluji itanyesha futi mbili au tatu kwa mpanda theluji, tunaweza kuiita hiyo kama wakati mzuri wa kuteleza kwenye theluji. Au ikiwa unazungumzia jioni nzuri unaweza kusema huu ni wakati mzuri wa kupika nje, kula nje, au kitu kama hicho kwenye patio.

Na kwa hivyo, kuna maana tofauti ambazo wakati unaweza kutumika katika lugha ya Kiebrania na pia katika lugha ya Kiingereza. Neno la Kiebrania linalotumika katika shairi lote kwa wakati ni et. Na tena, ni neno linaloweza kubadilika sana kama neno letu wakati kwa Kiingereza lilivyo.

Na suala katika shairi kuhusu wakati linakuwa ni maana gani ya wakati ambayo Kohelet anarejelea hapa? Na kama tulivyochunguza katika hotuba hiyo ya awali kuna baadhi ya hisia za wakati ambazo Mungu anaweza kuwa mhusika. Huenda ikawa kwamba Mungu huamua nyakati, wakati wa kuzaliwa na wakati wa kufa unaeleweka hapo ikiwa Mungu ndiye anayeamua wakati wa kifo cha mtu ambayo inaonekana kuwa sifa ya mawazo ya Kohelet kwingineko katika kitabu. Pia una suala la uanzishaji wa mizunguko ya maisha kwa Mungu.

Kwa maana hii, shairi kwa wakati lingeelekea kuakisi shairi la ufunguzi kuhusu mizunguko ya maisha katika asili ambayo tunaipata katika sura ya kwanza. Pia una Mungu akibuni vitu kulingana na nyakati zake kwa hivyo kufaa kwa wakati kunakuwa suala hapa. Hilo linaonekana kuungwa mkono na sura ya tatu na mstari wa kumi na moja.

Amefanya kila kitu kiwe kizuri au kifae kwa wakati wake na hakika, mtu mwenye hekima angehitaji kujifunza kutambua ufaa katika mpango wa Mungu wa nyakati na mpangilio wa Mungu wa jinsi mambo yanavyopaswa kufanya kazi katika ulimwengu huu wa mbinguni. Lakini pia tuna njia mbalimbali ambazo wakati unaweza kufasiriwa na mwanadamu kama mhusika. Mtu mwenye hekima anahitaji kujua jinsi ya kupitia nyakati na hakika hekima inaweza kuelezewa kwa kiasi kikubwa kama utekelezaji wa maagizo ili kuweza kupitia kutokuwa na uhakika wa maisha na wakati unakuwa kipengele kikubwa katika kupitia kutokuwa na uhakika wa maisha.

Kwa hivyo, mtu mwenye hekima atajua nyakati zinazofaa. Mtu mwenye hekima atajua ni lini wakati unaofaa wa kufanya hivi au kufanya vile. Kwa kweli, katika moja ya methali katika sura ya kumi, tunaona kwamba Kohelet anarejelea wakati unaofaa, wakati unaofaa, akirejelea wakati unaofaa wa kula.

Na kwa hivyo hapo tunapata usahihi wa wakati na mwanadamu kama mada. Na kisha pia tunaona kwamba wakati unakuwa kipengele kikuu. Kwa maneno mengine, unapozungumzia, kwa mfano, taaluma fulani ambazo nilikuwa nikifikiria kuhusu ucheshi.

Vichekesho mara nyingi huwa suala la wakati. Siyo? Na kwa hivyo wakati mwingine ni suala la mtu mwenye busara kutekeleza wakati unaofaa. Sio tu kujua wakati unaofaa wa mambo, lakini pia kuweza kutekeleza katika shughuli zao wakati unaofaa wa kuzungumza na wakati wa kujizua kuzungumza au wakati wa kukumbatiana na wakati wa kutokumbatiana.

Mambo ya aina hiyo. Na kwa kweli unachopata ni aina ya orodha ya shairi kwa wakati ukitumia jozi hizi mbili na muundo wake sambamba. Unaona kwamba hakuna maana sawa ambapo wakati unaonekana kuelezewa katika shairi lote.

Kwa maneno mengine, unaweza kusema kwamba shairi hilo linahusu nyakati zilizowekwa na Mungu. Kwa maneno mengine, Mungu huamua wakati ambapo mambo yanapaswa kutokea au kutokea. Na hilo lingekuwa na maana kwa baadhi ya haya kama wakati wa kufa, lakini kwa kweli halina maana sana kwa mengine kama vile wakati wa kulia na wakati wa kucheka.

Mungu si lazima aamue wakati ambapo mtu hucheka au kulia. Na hivyo basi una hisia zaidi ya mwanadamu kama mhusika, ufaa. Mwanadamu atajua wakati unaofaa kufanya hivi au kufanya vile.

Au inaweza kuwa kwamba Mungu amepanga kufaa kwa wakati. Labda hiyo ndiyo maana ya kulia na kucheka. Mungu amefanya nyakati zinazofaa kwa kulia na kuomboleza na nyakati zinazofaa kwa kucheka na aina hiyo ya shughuli.

Na kwa hivyo, unapopitia shairi kwa wakati, ningependekeza uzingatie hisia zote tano ambazo wakati unaweza kueleweka. Na kama vile ilivyo kwa dhana ya Hebel na mawazo mengine katika kitabu cha Mhubiri, inaonekana kana kwamba Kohelet anaunganisha mawazo haya yote pamoja. Mtu mwenye hekima anapopitia ulimwengu ulioanguka, hekima inahitaji uelewa wa muundo wa Mungu wa nyakati, muundo wa Mungu wa kufaa katika nyakati, na uamuzi wa mwisho wa Mungu wa nyakati.

Hata kama mtu mwenye busara anavyofanya maamuzi, matokeo ya mwisho hutegemea Mungu kila wakati. Na hivyo, Mungu huamua ni lini mambo fulani yataokea, hata kama mwanadamu lazima aende na kufanya maamuzi katika wakati ujao usio na uhakika. Pia tunaona kwamba Kohelet bila shaka angeweza kusesitiza mwanadamu kama mhusika katika shairi lote.

Na mwanadamu katika uhitaji wa mwanadamu kama kiumbe mwenye hekima, kama mtu anayetokeleza hekima ili kuendana na nyakati na kuelewa mambo haya. Na kwa hivyo, unachopata hapa ni unyumbufu wa asili ambao hutumiwa mara nyingi kupitia ushairi. Na nadhani hiyo ndiyo moja ya sababu kwa nini Kohelet anatumia shairi kama hili ili kuweza kuwasilisha mawazo mengi na kulifunga katika muundo mfupi na mfupi sana.

Sasa mistari ya 9 hadi mistari wa 14 inaonekana kutoa maoni kuhusu shairi hilo kwa wakati. Na kwa hivyo, pamoja na mistari wa 9 tuna swali tena, Mfanyakazi anapata nini Yitron alichu nacho ambacho kinapatikana kutoka kwa wanafunzi wake wote? Inaonekana kurudia kile tulichokipata katika sura ya 1 katika mistari wa 3 pamoja na swali la utangulizi. Sasa inaonekana kama swali la balagha hapa.

Kwa maneno mengine, ninaendelea kutafuta na bado sijapata. Nimeona mzigo, inyon , tuliona hilo nyuma katika sura ya 1 katika mistari wa 10, au mistari wa 13. Nimeona mzigo, inyon , ambao Mungu ameweka juu ya wanadamu, hisia ambayo kuna kitu

zaidi, na bado hawezi kuelewa wakati wa mambo haya na hata hawezi kuelewa ukweli zaidi ya kaburi.

Amefanya kila kitu kiwe kizuri au cha kufaa kwa wakati wake. Kwa hivyo, katika shughuli za Mungu za mambo, katika muundo wa Mungu wa mambo, kuna ufaa kwa wakati, kuna utaratibu au uthabiti katika nyakati, na bado mwanadamu hawezi kuelewa mambo haya. Pia ameweka umilele katika mioyo ya wanadamu, lakini hawawezi kuelewa kile ambacho Mungu amefanya tangu mwanzo hadi mwisho.

Na kwa hivyo, nia hii ya kuwekwa kwa mipaka na Mungu mkuu, Mungu akimweka mwanadamu mahali ambapo hawezi kamwe kupata msingi unaofaa, akishika mambo yote ambayo Mungu hufanya. Kwa njia, si tu kwamba hekima inayopatikana katika kitabu cha Mhubiri haiwezi kutoa chochote cha kudumu kwa mwanadamu, lakini pia inaonekana kuwa haiwezi kugundua kwa njia halisi na kushika na kusimamia uungu. Ninajua kwamba kuna, pamoja na mstari wa 12, tunachopata hapa ni kiitikio kingine cha kufurahia maisha, na kwa hivyo ndani ya mawazo haya kwa wakati, Kohelet kisha anaruka kwenye kiitikio hiki kinachofuata, najua kwamba hakuna kitu bora kwa wanadamu kuliko kufurahi na kufanya mema wanapokuwa hai, ili kila mtu ale na kunywa na kuridhika katika kazi yake yote.

Hii ni zawadi ya Mungu. Ninajua kwamba kwa kila kitu, najua kwamba kila kitu anachofanya Mungu kitadumu milele. Tena, kinyume na shughuli za mwanadamu, kile anachofanya Mungu kitadumu milele.

Hakuna kinachoweza kuongezwa juu yake wala hakuna kinachoweza kupunguzwa. Mungu hufanya hivyo ili wanadamu wamheshimu. Kama nilivyosema katika hotuba ya awali, hapa ndipo mahali pekee katika Maandiko ambapo ninafahamu ambapo inaonekana kuna jibu la swali la kwa nini.

Kwa nini mwanadamu hawezi kuwa na jambo moja juu ya Mungu? Kwa nini mwanadamu hawezi kutawala uungu? Kwa nini Mungu huruhusu mambo kutokea katika ulimwengu huu ambayo huwaweka wanadamu katika hali ya kutokuwa na uhakika? Mwanadamu anapogundua kitu ambacho alifikiri angeweza kukigundua lakini kisha anachunguza au anaona tofauti na hicho, kama vile wenye haki wakipata kile wanachostahili waovu, kwa nini mambo haya hutokea? Hatimaye, kwa maana pana sana, Mungu hufanya hivyo ili mwanadamu aweze kumcha. Tena, napenda kuoanisha hili na Mwanzo sura ya 11 katika hali ya Mnara wa Babeli. Kile ambacho wanadamu walitaka kufanya katika ujenzi wa Mnara wa Babeli kilikuwa kufikia uungu, kufikia maana fulani ya kuelewa uungu, kuwa na moja juu ya Mungu.

Tunachokiona katika Mhubiri ni kwamba Mungu anaweka kikomo kwa wanadamu ili mwanadamu asiweze kamwe kuwa na kitu juu yake na ili mwanadamu aweze kumcha au kumheshimu Mungu. Hata mtu mwenye hekima atatambua kwamba

hatimaye kupitia utekelezaji wa hekima yake, hawezi kamwe kuwa na dhamana yoyote iliyohakikishwa. Na tunaona hili likiakisiwa katika Mithali inayofuata.

Chochote kilichopo tayari kimekwisha kuwako na kitakachokuwako kimefanyika hapo awali na Mungu atayakumbuka yaliyopita. Sasa hii inaweza kuwa inaonyesha hisia fulani ya uwajibikaji kuhusu matendo ambayo mtu amefanya lakini Kiebrania hapa kina utata. Jinsi ambavyo NIV imetafsiri hili ingemaanisha kwamba Mungu atayakumbuka shughuli zilizopita, kwa namna fulani akiweka msingi wa aina fulani ya hukumu inayofuata katika mstari wa 17.

Nami nikaona kitu kingine chini ya jua. Mahali pa hukumu, uovu ulikuwepo, na mahali pa haki, uovu ulikuwepo.

Na hivyo Kohelet anaona kwamba mambo fulani hutokea ambayo hayaonekani kuwa na maana yoyote hata katika maisha, katika ulimwengu ambapo Mungu amepanga kufaa katika wakati wa mambo. Inaonekana kuna ukosefu wa mahali pazuri pa Mungu kutoa hukumu kwa wakati wake unaofaa. Na hivyo, nilifikiri moyoni mwangu, na Kohelet atafikiria uwezekano wa aina fulani ya hukumu ya baada ya maisha hapa.

Mungu atawahukumu wenye haki na waovu kwani kutakuwa na wakati kwa kila tendo na wakati kwa kila tendo. Na lugha hapa inafanana sana na kile tunachokipata katika sura ya 3 kutoka mstari wa 1 kwa maoni yangu inaonekana kuhitimisha na kuunganisha sehemu hii yote pamoja. Inashangaza kwamba katika sura ya 3 na mstari wa 17, matarajio haya ya aina fulani ya hukumu yanaonekana kuendana vyema na hitimisho la kitabu kizima katika sura ya 12 katika mistari ya 13 na 14.

Kwa kweli, lugha hiyo inafanana sana hapo. Pia nilifikiri kuhusu wanadamu, Mungu huwajaribu ili waone kwamba wao ni kama wanyama. Hatima ya mwanadamu ni kama ile ya wanyama.

Hatima yao ni ile ile, mmoja akifa, na mwingine akifa. Wote wana pumzi moja. Mwanadamu hana faida juu ya mnyama.

Sasa Kohelet hapa hazungumzii kuhusu maangamizi kwa namna fulani ya maana ya kitheolojia. Haandiki kitabu cha kitheolojia cha kimfumo. Anaona tu kutoka kwa mtazamo wa chini ya jua kwamba mwanadamu hana faida yoyote juu ya mnyama.

Kwa maana ile ile aliyofanya katika sura ya 2 ambapo anasema mtu mwenye hekima, kama vile mpumbavu, wote wawili lazima wafe. Hekima haina faida yoyote juu ya upumbavu kwa upande wa kifo kisichoepukika. Mwanadamu hana faida yoyote juu ya mnyama kwa upande wa kifo kisichoepukika sasa katika sura ya 3. Wote huenda mahali pamoja.

Vyote hutoka mavumbini na vyote hurudi mavumbini. Kwa maana ni nani ajuaye kama roho ya mwanadamu hupanda juu na kama roho ya mnyama hushuka ardhini? Sasa katika Mhubiri sura ya 12 na mstari wa 7 baada ya kufikiria kuhusu mchakato wa kuzeeka, Kohelet anaonekana kutambua kwamba wanadamu watarudi kwa muumba wake lakini katika hatua hii, anaangalia tu hali ya aina ya vumbi hadi mavumbini .

Anaona kwamba mwanadamu huenda kaburini kama mnyama. Kwa hivyo, niliona kwamba hakuna kitu bora kwa mwanadamu kuliko kula au kwa mwanadamu kuliko kufurahia kazi yake kwa sababu hiyo ndiyo fungu lake. Au kama nilivyosema katika hotuba ya awali fungu lake.

Hili ni neno la Kiebrania heleq . Na sasa tumekuwa tukisoma kwa namna fulani na tumeona viitikio kadhaa vya kufurahia maisha kwa wakati huu. Nilitumia muda na hotuba nzima inayohusu motifu ya kufurahia maisha na viitikio vya kufurahia maisha na asili yake inayoongezeka na tukaangalia baadhi ya maneno muhimu yanayotumika katika viitikio hivi vya kufurahia maisha.

Tuliangalia kazi ya vikao hivi vya kufurahia maisha. Katika hatua hii ningekukumbusha tu kwamba vikao vya kufurahia maisha vinaonekana kuwekwa ndani ya muktadha wa mawazo na uchunguzi wa Kohelet kuhusu uzito wa maisha. Sio kama anasubiri hadi mwisho wa kitabu na kusema nimeona ubaya huu wote na matatizo haya yote ambayo wanadamu na hekima hawakuweza kuyaelewa na kuyashinda na kwa hivyo nitakubali tu kwamba unaweza pia kufurahi na kufurahia maisha sasa.

Kimsingi anasema hapa kwamba katikati ya haya yote, Mungu hutoa neema za heleq , migawo, ambapo mwanadamu anaweza kupata furaha, simcha, maishani. Na sio wazo la aina fulani ya raha ya anasa bali ni aina fulani ya furaha inayotolewa na Mungu ambayo mwanadamu anaweza kuitoa kutoka kwa raha rahisi sana za maisha ambazo Mungu humpa. Ni suala la mtazamo kwa kiasi kikubwa.

Je, mtu anajitahidi na kufanya kazi kwa bidii ili kukusanya hazina ambazo hawezi kuchukua pamoja naye au anapokea kutoka kwa Mungu zawadi za uzima na kutumia zawadi hizo kwa sasa? Hilo ni swali la hekima na hilo ni swali ambalo Kohelet anapendekeza ni la namna ambayo mtu mwenye hekima atakumbatia na kuchunguza. Na hivyo, anagundua kwamba hakuna kitu bora zaidi, hata kwa kuzingatia kutoepukika kwa kifo, kwa mtu kuliko kufurahia kazi yake kwa sababu hiyo ni mgao wake, hiyo ni zawadi yake. Kwa maana ni nani awezaye kumleta ili aone kitakachotokea baada yake? Tena, wazo hili ni kwamba mwanadamu hawezi kuona chochote zaidi ya kaburi.

Sasa tukiwa na sura ya nne, tunaendelea na wazo hili la uchunguzi wa Kohelet na baadhi ya tafakari zake kulingana na uchunguzi huo. Na uchunguzi huu tena unafanywa kutoka kwa mtazamo wa chini ya jua kuhusu maisha yanayoishi katika ulimwengu ulioanguka na baadhi ya mambo ambayo yanawakilisha na vipengele au

vipengele vya maisha vinavyoishi katika ulimwengu ulioanguka na hakika katika ulimwengu ulioanguka sote tunafahamu mateso. Mateso ni jambo ambalo ni uzoefu wa kawaida.

Kama hujawahi kuteseka labda wewe ni mdogo sana. Kutakuwa na uzoefu wa kuteseka maishani mwako. Na sote tunawajua wengine ambao wameteseka pengine mambo makubwa zaidi kuliko sisi.

Na tunaangalia maisha katika aina hiyo ya muktadha na ni wazi hilo si jambo linalotia moyo bali linakatisha tamaa. Na kwa hivyo, tunapata sauti hiyo ya kutafakari katika maneno ya Kohelet kuanzia sura ya nne. Tena, niliangalia na kuona ukandamizaji wote uliokuwa ukiendelea chini ya jua.

Na hivyo Kohelet aliishi katika ulimwengu ambapo dhuluma zilikuwa za kawaida. Tunaishi katika ulimwengu ambao dhuluma ni za kawaida leo. Nina rafiki yangu ambaye alielezea maisha katika nchi moja kama aina ya maisha ambapo watu walilazimika kupanga bajeti ya rushwa kwa sababu ilikuwa njia pekee ambayo mtu angeweza kuishi maishani.

Na kwa hivyo, ilikuwa dunia iliyojaa utamaduni wa ufisadi. Na tunajua hali kama hizo katika muktadha wowote ambao tunaweza kuishi leo. Na tunajua hali za mateso makubwa.

Leo ninapozungumza kuna migogoro ya wakimbizi inayotokea kote ulimwenguni. Watu ambao wamehamishwa makazi. Tunatambua kwamba hawa ni watu ambao wanaonekana hawana aina yoyote ya mfariji.

Na hivyo Koheleti anayaona mambo haya. Anasema niliona machozi ya walioonewa. Kwamba hawana mfariji.

Nguvu ilikuwa upande wa wakandamizaji wao. Hii ndiyo aina ya lugha ambayo ni ya kawaida miongoni mwa manabii walipowaona wasio na nguvu na wenye nguvu na jinsi wasio na nguvu hawakuwa na sauti. Na hawana mfariji.

Nami nilitangaza kwamba wafu ambao tayari wamekufa wana furaha zaidi kuliko walio hai ambao bado wako hai. Tena, Kohelet si lazima atoe kauli ya kitheolojia hapa dhidi ya utakatifu wa maisha. Anasema tu kwamba mateso si njia ya kuishi.

Sasa tena, Kohelet haangalii 2 Wakorintho sura ya 1 ambayo inazungumzia Mungu wa faraja yote. Tunatambua kwamba tunashughulika na miktadha miwili tofauti hapa. Kohelet kutoka mtazamo wa chini ya jua anapendekeza tu kwamba hii si njia ya kuishi.

Na kwa kweli angekasirika sana nayo. Anasema hii ni kuzimu. Hii si sawa.

Lakini bora kuliko wote wawili ni yule ambaye bado hajawapo ambaye hajaona uovu unaofanyika chini ya jua. Labda ni msemo wa kutia chumvi, lakini Kohelet anasema tu ikiwa maisha ni maisha yanayoishi ili tu kuteseka, basi ni bora kutoishi kabisa. Kutokuwahi kuzaliwa.

Nami niliona kwamba kazi yote na mafanikio yote hutokana na wivu wa mwanadamu kwa jirani yake. Na kwa hivyo sio tu suala la kukusanya vitu vikubwa, lakini nia iliyo nyuma ya juhudi hiyo, nyuma ya kazi hiyo, iwe ni uchoyo, iwe ni wivu, Koheleti ataita hayo yote pia, hevel na upumbavu. Wivu wa mtu kwa jirani yake, huu pia ni hevel na kufukuza upepo.

Mpumbavu hukunja mikono yake na kujiangamiza. Afadhali konzi moja na utulivu kuliko konzi mbili na taabu na kufukuza upepo. Sasa Koheleti, mtu mwenye busara, atakuwa tayari kabisa kutoa methali za hekima hapa.

Na Kohelet anatambua kwamba ingawa hakuna faida ya kudumu ya kukusanya vitu na hazina kubwa, kama vile alivyojionea mwenyewe, akifuata mlango wa karibu wa Jones, kama tunavyotaka kusema hapa, aina hiyo ya wivu kwa jirani ambayo inawachochea baadhi ya watu kufuata hazina na utajiri, Kohelet anasema huo ni upumbavu, lakini tusiache tu kazi. Kwa maneno mengine, mtu lazima afanye kazi ili aweze kula. Na mengi yanayolingana na hekima ya kitabu cha Mithali, tunaona kwamba mvivu, mtu mvivu, hajawahi kupata chochote maishani.

Na kwa hivyo, Kohelet atasema, ni mjinga anayekunja mkono wake, akitambua kwamba mambo haya yote hatimaye hayana maana. Hata hivyo, mjinga angekuwa yule ambaye angekunja mikono yake na asifanye chochote, akijiangamiza mwenyewe kupitia uvivu huo. Lakini mtu mwenye busara, katika kutafuta vitu, hatafuata vitu ambavyo hawezi kuchukua pamoja naye.

Na kwa hivyo ni bora konzi moja yenye utulivu na kuridhika kuliko konzi mbili zenye taabu na kufukuza upepo. Neno la hekima. Tena, niliona kitu kisicho na maana au hevel chini ya jua.

Kulikuwa na mtu peke yake, hakuwa na mwana wala ndugu, hakukuwa na mwisho wa kazi yake ngumu. Lakini macho yake hayakuridhika na utajiri wake wote. Na kwa hivyo tena, sio tu suala la wivu linalosababisha kujilimbikizia utajiri, ambao hatimaye ni kazi ngumu na upumbavu tu, lakini pia ni uchoyo, mtu ambaye haridhiki kamwe na kile anachomiliki.

Ninamfanyia nani kazi, aliuliza, na kwa nini najinyima raha? Hatimaye, mtu mwenye busara anatambua kwamba uchoyo kwa ajili tu ya kukusanya utajiri, huo ni upumbavu. Hili pia ni jambo baya, biashara duni. Wawili ni bora kuliko mmoja kwa sababu wana faida nzuri kwa kazi yao.

Ikiwa mtu ataanguka chini, rafiki yake anaweza kumsaidia kuinuka. Lakini pole kwa mtu anayeanguka na hana mtu wa kumsaidia kuinuka. Sasa, Kohelet ataingia katika wazo hili la mambo ambayo ni bora kuliko, na atagundua kuwa ni bora kwa mtu katika ulimwengu huu kupata undugu katika kazi yake kwa sababu anaweza, kupitia hilo, kupata faida kubwa zaidi katika maisha haya.

Na kwa hivyo tena, ni maneno ya hekima tu katika maana ya methali. Mtu akianguka, rafiki yake anaweza kumsaidia kuinuka. Lakini pole kwa mtu anayeanguka na hana mtu wa kumsaidia kuinuka.

Pia, wawili wakilala pamoja, watapata joto. Lakini mtu mmoja anawezaje kupata joto peke yake? Hii haimaanishi kwamba, unajua, ni upumbavu kuwa mseja na ni busara kuo au kitu kama hicho. Anasema tu, maisha katika ulimwengu huu wa mbinguni yanakusudiwa kushirikiwa na maisha katika ulimwengu huu wa mbinguni kama kushirikiwa ni maisha yenye faida zaidi.

Ingawa mtu anaweza kuzidiwa nguvu, wawili wanaweza kujilinda. Kamba ya nyuzi tatu haikatiki haraka. Kwa maneno mengine, hekima hapa inasema tu kwamba kuna nguvu katika idadi katika ulimwengu wa mbinguni ulioanguka.

Akianza katika sura ya 4 katika mstari wa 13, Kohelet anaanza aina ya hadithi ya mfano. Tena, akiendelea na hii nia bora kuliko motifu. Afadhali kijana maskini lakini mwenye busara kuliko mfalme mzee lakini mpumbavu ambaye hajui tena jinsi ya kupokea onyo.

Huenda kijana huyo alipanda kutoka gerezani na kuwa mfalme, au huenda alizaliwa katika umaskini ndani ya ufalme wake. Niliona kwamba wote walioishi na kutembea chini ya jua walimfuata kijana huyo, mrithi wa mfalme. Hakukuwa na mwisho kwa watu wote waliokuwa kabla yake, lakini wale waliokuja baadaye hawakufurahishwa na mrithi huyo.

Huyu pia ni Hebel, kufukuza upepo, sivyo? Ruach. Kwa maneno mengine, umaarufu hatimaye ulikuwa wa muda mfupi, na hata ingawa mtu mmoja alijitokeza na kupanda ngazi, hatimaye hakukuwa na aina yoyote ya usalama wa kudumu kwa hili. Huyu pia, Kohelet anaona kuwa ni Hevel.

Na hivyo, pamoja na mkusanyiko wa hazina na utajiri, mkusanyiko wa hekima, na hata mkusanyiko wa nguvu, hatimaye hakuna hata moja kati ya mambo haya linalotoa aina yoyote ya utulivu, wala hakuna lolote kati ya mambo haya linaloweza kuletwa ng'ambo ya kaburi. Katika sura ya 5, Kohelet anaingia katika mawazo fulani kuhusu heshima mbele ya Mungu wa kimungu. Linda hatua zako unapoenda nyumbani kwa Mungu.

Karibu usikie kuliko kutoa kafara ya wapumbavu, ambao hawajui kwamba wanafanya mabaya. Kwa maneno mengine, mtu mwenye busara alitambua nafasi yake mbele ya Mungu. Mtu mwenye busara ana mkao unaofaa.

Kwa kweli, tuliangalia hili katika hotuba ya awali kuhusu hofu ya Mungu, suala la hekima likielezwa kama kumjua Mungu, mwelekeo, mwelekeo sahihi kwa Mungu. Hapa tunamkuta Kohelet akielezea kwa undani zaidi mwelekeo huu sahihi na heshima mbele za Mungu. Usiwe mwepesi wa kusema.

Usiwe na haraka moyoni mwako kusema chochote mbele za Mungu. Mungu yuko mbinguni na wewe uko duniani, hivyo pengo kubwa kati ya hayo mawili ambalo Kohelet anatafakari katika theolojia yake ya Mungu na mwanadamu. Kwa hivyo maneno yako yawe machache, kama mtu mwenye busara angependekeza.

Ukimtambua Mungu ni nani, utakuwa mwangalifu unapomjia. Kama vile ndoto huja wakati kuna wasiwasi mwingi, ndivyo usemi wa mpumbavu unapokuwa na maneno mengi. Na mengi yanayolingana na kitabu cha Mithali, tunaona kwamba Mhubiri, Kohelet, anaelezea upumbavu wa kuwa na haraka na lugha yako, hasa unaposimama mbele za Mungu.

Unapoweka nadhiri kwa Mungu, usikawie kuitimiza. Kwa maneno mengine, usiwe na haraka mbele za Mungu, wala usimdharau Mungu. Yeye hafurahii wapumbavu.

Timiza nadhiri yako. Ni bora kutoweka nadhiri kuliko kutoa nadhiri na kutoitimiza. Tena, bora zaidi -kuliko kauli.

Usiruhusu kinywa chako kikuongoze kutenda dhambi. Unajua, kama vile kitabu cha Mithali kinavyosema, kuna uwezo mkubwa ndani ya vinywa vyetu, ndani ya maneno yetu wa kufanya madhara na shida kubwa na kumwongoza mtu kutenda dhambi. Na usimlalamikie mjumbe wa hekalu, nadhiri yangu ilikuwa kosa.

Kwa nini Mungu akasirike kwa unachosema na kuharibu kazi ya mikono yako? Ndoto nyingi na maneno mengi ni hevel . Tena, mengi yanapatana na mafundisho ya Mithali, kuwa na haraka na kuwa mzito kwa maneno yako mara nyingi husababisha upumbavu. Kohelet angesema maneno ni hevel .

Hatimaye ni ubatili na hupita. Kwa hivyo, simama kwa hofu ya Mungu. Ukiwaona maskini wakikandamizwa katika wilaya, katika sura ya nne tuliona mawazo ya Kohelet kuhusu ukosefu wa haki.

Hapa tunaona katika mpango wa kisiasa, Kohelet pia anaona ukandamizaji. Ukiwaona maskini wakikandamizwa katika wilaya na haki na haki zikinyimwa, usishangae na mambo kama hayo. Kwa maneno mengine, ufiadini ni jambo la kawaida sana katika ulimwengu wa hevel , katika ulimwengu ulioanguka.

Kwa maana afisa mmoja anaangaliwa na aliye juu zaidi, na juu yao, wote wawili wako juu zaidi. Mavuno kutoka kwa ardhi yanachukuliwa na wote. Mfalme mwenyewe anafaidika kutokana na mashamba.

Sasa Kiebrania hapa katika mstari wa tisa kina utata. Baadhi ya tafsiri zingesomeka kwamba mfalme ni yule anayesawazisha mambo. Kwa maneno mengine, kuthibitisha jukumu la mfalme na jukumu la serikali katika kukandamiza ufasidi.

Tafsiri zingine kama vile NIV zingeenda mbali zaidi na kupendekeza kwamba hata mfalme mwenyewe anaweza kuwa na hatia katika utamaduni kama huo wa ufasidi. Kiebrania kingekuruhusu kwenda upande wowote huko. Ingeonekana kuwa jambo gumu kidogo kwa Kohelet kama mfalme, kama anavyojielezea, kupuuza shughuli za mfalme, kwa hivyo hilo ni jambo la kuzingatia.

Hata hivyo, utamaduni huu wa ufasidi unaoonekana wazi katika ulimwengu wa Kiebrania unaonekana wazi kabisa katika mistari ya nane na tisa. Mstari wa kumi. Yeyote apendaye pesa huwa hana pesa za kutosha.

Namaanisha, hiyo inawaelezea matajiri sana katika tamaduni nyingi, kila mara wakitafuta kujilimbikizia zaidi na zaidi. Yeyote anayependa utajiri haridhiki kamwe na mapato yake. Kuna kejeli kidogo hapo.

Watu wengi duniani hufikiri kama ningekuwa na kidogo zaidi kama ningekuwa na kidogo zaidi, ningeridhika. Kohelet, mtu mwenye busara, anatambua upumbavu kwa njia ya kufikiri kwamba daima kutakuwa na kitu zaidi ambacho mwanadamu anayekufa anatafuta kufikia. Hili pia ni ovu kwa sababu, katika kufanikisha mambo hayo, hakuna kinachodumu zaidi ya kaburi.

Kadri bidhaa zinavyoongezeka, ndivyo wale wanaozitumia wanavyoongezeka. Ni kejeli ambayo wengi wetu tumeipitia tunapozeeka na labda kuwa matajiri zaidi au wenye utulivu zaidi kifedha. Tunaona kwamba ongezeko letu la utajiri pia linaambatana na ongezeko la bili, na ongezeko la gharama, na kwa hivyo inaonekana kama hakuna cha kutosha, na hiyo inaonekana tu kuelezea harakati za kutafuta kitu ambacho wanadamu hawawezi kukifikia kikamilifu hadi kuridhika kwake.

Na zina faida gani kwa mmiliki isipokuwa kuzitazama? Katika hotuba ya awali, nilikuwa nikimwelezea bwana mmoja ambaye nilimjua hapo awali ambaye, katika miaka yake ya mwisho ya maisha, hata alipoona kwamba kifo kinakuja baada ya muda mfupi tu, alipata furaha kubwa kutazama tu taarifa zake za benki. Na hayo yote yalikuwa bure. Hakuweza kuchukua pesa yoyote ya benki popote zaidi ya kaburi pamoja naye.

Usingizi wa mfanyakazi ni mtamu, awe amekula kidogo au kingi, lakini wingi wa tajiri haumruhusu kulala. Tena, ni kejeli kubwa kwamba mfanyakazi ambaye ana kidogo anaweza kupumzika katika hali ya amani usiku huku tajiri ambaye anajitahidi kupata zaidi na zaidi akiwa katika hali ya wasiwasi, na hawezi hata kupata pumziko usingizini. Mstari wa 13.

Nimeona uovu mbaya, tena hukumu hasi, chini ya jua, utajiri unaojilimbikizia kwa madhara ya mwenye mali yake. Kwa hivyo, si suala la utajiri kukusanywa bure tu, lakini sasa una kejeli, hali ya kejeli ya utajiri kukusanywa ili tu kuleta madhara kwa mwenye mali yake, au utajiri kupotea kupitia bahati mbaya fulani. Na sote labda tumewajua baadhi ya watu ambao wamepoteza vitu kutokana na kitu ambacho hakikuwa sehemu yao wenyewe au si kwa sababu ya jukumu lao wenyewe au matendo yao wenyewe.

Wakati mwingine katika jamii iliyopotoka, watu hudanganywa. Watu hupoteza vitu katika ulimwengu wa ajabu na Kohelet anakasirika na hilo. Angeita hilo bahati mbaya sana.

Ili mwanawe atakapokuwa na mwana, asiwe na chochote kilichobaki kwake. Hapo awali, Kohelet alikasirika na ukweli kwamba mtu anaweza kufa na utajiri mwingi na kumwachia mtu anayemfuata na kuutumia vibaya. Sasa una mtu ambaye utajiri wake mwingi umepotea kutokana na bahati mbaya, na sasa hawezi hata kumpa mtu anayemfuata urithi.

Kimsingi, hoja hapa ni kwamba katika ulimwengu wa hevel , mwanadamu huja katika ulimwengu huu bila kitu, na kwa maana fulani, hatimaye, anaondoka bila kitu. Akiwa uchi, mtu hutoka tumboni mwa mama yake, na kama anavyokuja, ndivyo anavyoondoka. Hachukui chochote kutoka kwa kazi yake ambacho anaweza kubeba mikononi mwake.

Kwa maana hii, utajiri na hazina ni hevel . Hili pia ni uovu mbaya. Kama mtu anavyokuja, ndivyo anavyoondoka.

Anapata faida gani kwa kuwa anajitaabisha kwa ajili ya upepo? Ni upumbavu mkubwa kuhangaika kutafuta kitu ambacho huwezi kuchukua nawe. Siku zake zote hula gizani kwa kuchanganyikiwa sana, mateso, na hasira. Kama vile maisha yalivyoishi katika taabu kutokana na umaskini au aina fulani ya mateso mabaya ni jambo gumu, hata mtu anapofanikiwa katika ulimwengu huu, ikiwa kupitia mchakato wa kufanikiwa katika ulimwengu huu, hakupata chochote ila kuchanganyikiwa, mateso, na hasira, Kohelet anasema hiyo si njia ya kuishi.

Hiyo si njia kwa mwanamume mwenye hekima au mwanamke mwenye hekima kuishi katika ulimwengu huu, hasa kutokana na ukweli kwamba Mungu ametoa fursa za kufurahia. Na hivyo, anathibitisha tena furaha ya maisha. Ndipo ninapogundua

kwamba ni vyema na inafaa kwa mtu kula na kunywa na kuridhika na kazi yake ngumu chini ya jua, badala ya kupata huzuni na kukata tamaa, kupata kuridhika na vipawa rahisi ambavyo Mungu anakupa.

Kwa maana hii ndiyo kura yake, helot yake, fungu lake. Mwenye hekima atachunguza na kujua fursa ambazo Mungu anampa ili apate starehe. Zaidi ya hayo, Mungu anapompa mtu yeyote utajiri na mali, tena, utajiri wenyewe si lazima uwe jambo baya, mawazo ya Kohelet, na kumwezesha kuzifurahia, ikiwa unaweza kufurahia vitu ambavyo Mungu amekupa, kukubali fungu lake, helot yake, na kuwa na furaha katika kazi yake, hii ni zawadi ya Mungu.

Ni suala la mtazamo. Mara chache hutafakari siku za maisha yake, kwa sababu Mungu humfanya awe na furaha ya moyo, badala ya huzuni na kukata tamaa, na furaha na furaha ya moyo. Lakini Kohelet anazidi kuendelea.

Nimeona uovu mwingine, katika orodha ndefu ya maovu au hukumu kali ambazo Kohelet anaona katika ulimwengu huu ulioanguka, nimeona uovu mwingine chini ya jua, nao unamlelea mwanadamu sana. Tena, ndani yangu, mzigo huu mzito. Mungu humpa mtu utajiri, mali, na heshima, hata asipungukiwe na chochote anachotamani moyoni mwake, lakini Mungu hamruhusu kuvifurahia.

Sasa hili linavutia kidogo, sivyo? Kwamba una hali ambapo Kohelet anamwona mtu ambaye, kwa sababu ya matendo yake mwenyewe, hawezi kufurahia utajiri wake na hazina zake anazokusanya katika maisha yake yote, lakini sasa una hali ambapo Mungu anaonekana kumzuia mtu asiweze kufurahia utajiri na vitu alivyopata katika maisha haya, na mgeni anavifurahia badala yake. Huu ni uovu mbaya. Kwa mara nyingine tena, Kohelet anasumbuliwa na ukweli kwamba, hata kupitia utekelezaji wa hekima, kujua yaliyo mema na mema, na kujua jinsi ya kupokea vyema zawadi kutoka kwa Mungu ambazo mtu anaweza kugawiwa, anagundua kwamba wakati mwingine Mungu hutoa na kisha huondoa.

Sambamba na jinsi Ayubu alivyoelezea hilo mapema katika kitabu cha Ayubu. Unaona kwamba hili pia, Kohelet hawezi kulielewa. Kwa nini Mungu ampe mwanamume ili tu ampokonye? Unafikiria hali za kusikitisha, kwa mfano, ambapo katika ulimwengu wa mbinguni mwanamume angeweza kutafuta mke, na hatimaye Mungu akampa mke ili tu amchukue mke huyo, au labda wanandoa wanatafuta mtoto, na Mungu akawapa mtoto, na unajiuliza ni busara gani kwa Mungu kuwapa mtoto huyo, lakini tu kumwona mtoto huyo akipotea kwa njia ya kusikitisha katika aina fulani ya ajali au kitu kama hicho.

Haya ndiyo mambo ambayo Kohelet anaona katika ulimwengu huu, kwamba kama mtu mwenye hekima, hawezi kuyaelewa. Mwanamume anaweza kuwa na watoto mia moja na kuishi miaka mingi, lakini haijalishi anaishi kwa muda gani, ikiwa hawezi kufurahia ustawi wake na hapati mazishi sahihi, nasema kwamba mtoto aliyezaliwa

mfu ni bora kuliko yeye. Kohelet anahusu utekelezaji wa hekima ili kupata uwezekano maishani, na ikiwa mwanamke hawezi kupata furaha katika vitu ambavyo Mungu amempa, basi Kohelet hana wasiwasi kuhusu hilo.

Inakuja bila maana, huondoka gizani, na gizani, jina lake limefunikwa. Ingawa haijawahi kuona jua au kujua chochote, ina raha zaidi kuliko mtu huyo, ikiakisi baadhi ya lugha tuliyoiona katika sura ya 4, mistari ya 2 na 3. Hata kama ataishi miaka elfu mbili lakini akashindwa kufurahia ustawi wake, wote hawaendi mahali pamoja, tena wakiimarisha nia hiyo ya kutoepukika kwa kifo. Jitihada zote za mwanadamu ni kwa ajili ya kinywa chake, lakini hamu yake hairidhishwi kamwe.

Tena, nikifikiria sura ya 5 na mstari wa 10, ambapo mtu hatoshi kamwe. Mwenye hekima ana faida gani kuliko mpumbavu? Nikitafakari sura ya 2 na mstari wa 14 na 15, ambapo kwa sababu ya kifo kisichoepukika, hapakuwa na faida kwa mwenye hekima kuliko mpumbavu. Mtu maskini anapata nini kwa kujua jinsi ya kujiendesha mbele ya wengine? Kwa maneno mengine, haionekani kuwa na faida yoyote.

Bora kile jicho linachokiona, kuridhika, kuliko kukimbilia kwa hamu ya chakula, hiki pia ni kichocheo na kufukuza upepo. Tena, kwa maana fulani, hata wakati mtu anajifunza kuendesha maisha kwa busara, hatimaye sote bado tunaenda mahali pamoja. Chochote kilichopo tayari kimepewa jina.

Hakuna jipya chini ya jua, tukifikiria sura ya 1. Mwanadamu amejulikana. Hakuna mtu anayeweza kushindana na mtu mwenye nguvu kuliko yeye. Kumbuka katika sura ya 1 na mstari wa 15, mwanadamu hawezi kunyoosha kile ambacho tayari kimepotoshwa.

Nadhani kulingana na mawazo ya Kohelet hapa, ni Mungu. Mungu anapoamuru na Mungu anapopanga, mwanadamu hawezi, hatimaye, kuchukua kile ambacho Mungu amekibuni na kukibadilisha kwa namna ambayo mwanadamu ana mamlaka juu ya Mungu. Kadiri maneno yanavyozidi, ndivyo maana yake inavyopungua, na hilo linamfaidije mtu yeyote, tukifikiria sura ya 5, ambapo mpumbavu anaelezewa kama mtu mwenye maneno mengi.

Kwa maana ni nani anajua kilicho chema kwa mtu maishani. Kama Kohelet hakuweza kumpata Yitron, hatimaye anatafuta kilicho Tov. Anachunguza na kuchunguza mambo haya kama tulivyoona kupitia mawazo yake mbalimbali katika sura ya 4, 5, na 6 hasa.

Wakati wa siku chache na za mwisho, hupita kama kivuli, akionyesha asili ya ufupi ya maisha katika uhai huu wa muda mfupi wa mwanadamu. Ni nani awezaye kumwambia kitakachotokea chini ya jua baada ya yeye kuondoka? Kwa maneno mengine, Kohelet anajirudia tena. Mwanadamu hajui chochote kuhusu kitakachotokea katika siku zijazo, hasa wakati ujao zaidi ya kuwepo kwake.